

Éjszakai látvány a két épületünk és az általuk közrezárt tér madártávlatából. Fontos célkitűzésünk volt, hogy mind nappal, mind pedig éjszaka vonzó, a Szent István téren megkülönböztetett helyként alakítsuk ki az új közteret, amely nyitott, átjárható és átlátható a tér minden irányában.

Látványterv a tervezett fás ligetből a tervezett új közter felé nézve. Előtérben a kávézó és a mélygarázs egyik menekülőlépcsőházát egybefoglaló épület, amely nagyméretű fedett-nyitott terével transzparenciát és intenzív kapcsolatot biztosít az egyes térrészek között. A parkban kiemelt zöldfelületekkel kombinált intenzív fásítás történik, és absztrakt téri elemként játszószerkezet helyeztünk el.

Madártávlati kép a Szent István tér délnyugati sarkából. Az egyik rámpalehajítót, és mindkét lépcsőházat a tervezett épületekbe integrálva alakítottuk ki. Egyszerre volt célunk a tér nyugati térfalának lezárása és áttetszősége. Az épületek telepítésével nem csupán a mélygarázs építményeinek integrációja volt a célunk, hanem válasz keresése a történelmi tengely ferdesége és a tér szigorú geometriája között városzerkezeti feszültség kiegyensúlyozására.

A virágpiac fedett-nyitott területe olyan átjárható közter, amely képes befogadni egy rendezvényeket is, méltó előtere a piacnak, de pavilonszerű formálása üres állapotban is a tér méltó építészeti elemévé teszi. Miközben formálása igazodik a tér szigorú rasteréhez, perforációja – talán a funkcióból is adódó – környedséget sugároz. Ez a fajta formai játék, mint perforáció jelenik meg az épületeken, és tájépítészeti elemekként a zöldfelületeken.

Látványterv a templom előtti tér felől nézve, bal oldalon. Alapvető koncepcióknak volt az is, hogy a tervezett új közterünket, annak épületeit mind funkcionálisan, mind pedig vizuálisan a tervezett „Duna-tengely” vonalára szervezzük, mintegy annak térbövéleteiként felfogva azokat. A telepítésből következően tervezett terünk és a templom előtti meglévő tér sajátos, egymást erősítő integrációja is létrejön.

Az építészeti és szabadter-építészeti koncepció szerves egységességére törekedtünk. Épületeink is inkább pavilonszerű, transzparens világot biztosítanak. Nem a formálásra, hanem a telepítésből adódó következetes megnyitásokra, átjárhatóságokra helyeztük a hangsúlyt. Az épületeket és a kertet is meghatározó organikus mintákat funkcionális egyfelől (pergola-szerű előtetők, felüljárások, illetve kerti kiemelések) és a teljes tervezési terület, mint sajátos „szőnyeg” identitását biztosító formalelem másfelől, de éppígy utal a virágpiac funkciójának környedséget, vidémságot sugalló világára, mint a szabadter-építészeti koncepciónk szándékolt nyugaltságára és nagyvonalúságára. E formai karakter hitünk szerint nem konkurál a tér meglévő és hamarosan elkészülő részével, egyrészt a leváló és nagyon is eltérő egyes térrészek okán, másrészt a burkolt alapok összehangolása miatt.

ÚJPEST SZENT ISTVÁN TÉR MÉLYGARÁZS ÉS VIRÁGPIAC TERVPÁLYÁZAT LÁTVÁNYKÉPEK